

Yljän kolmas kirje

Viisaalle neitsyelle

JOKA PIAN KORJATAAN TALTEEN.

Julkaisija:
Lasarus-veljet

Rakkaani!

Nyt en enää tahdo peittää Sinulta mitään, vaan ilmoitan rakkauteni Sinua kohtaan niin vastaansanomattomana ja niin ehdottomana, että Sinä sytyt vastarakkaudessa aivan uudelle tasolle etkä voi koskaan sammua!

Tähän asti olet ymmärtänyt sanan 'kilvoitus' ahdistavasti väärin, sillä hengellinen kilvoitus ei ole raskasta yrittämistä, vaan todellisuudessa se on suloinen tie takaisin lepoon minussa. Sillä kilvoitus merkitsee sitä, että opettelet yhä nopeammin palaamaan lepoon minussa ja minun ansiossani — itsesi oikein tuomiten, syntisi tunnustaen ja anteeksiantamuksen iloiten omistaen. Se on sitä, että opettelet täydellisestä pelastuksesta rohkaistuneena palauttamaan loppupisteen yhä uudestaan sanojen: 'Minä uskon' perään. Sillä vastustaja ahkeroi kaikin tavoin saadakseen Sinut kuuntelemaan enemmän — tämän: 'Tuollaisella vaeluksella ei mennä taivaaseen, et ole oikea uskovainen'. Ja niin Sinä olet suostunut siirtämään loppupisteen oikealta paikaltaan tämän vihollisen lauseen perään; seurauksena on silloin ollut vääjäämättä masennus ja ahdistus.

Mutta minun tuomani pelastus on paljon laajempi kuin olet käsittänyt, sillä se on täydellinen. Se merkitsee, että Sinun osaltasi kaikki on täytetty tunnustaessasi: 'Minä uskon'. Sillä minä olen Sinun uskosi alkaja ja täyttäjä. Minä sen teen. Sinä tulit ehyellä sydämellä minun tyköni, koska olit päässyt siihen luottamukseen, että minä pelastan täydellisesti ne, jotka minun kauttani Jumalan tykö tulevat. Sinä olet ojentautunut taivaallisiin ja luopunut maallisista; Isän rakkaus on Sinussa. Sinä olet osasi tehnyt, sillä Sinä olet jäänyt minun yhteyteeni; Sinä olet osasi tehnyt. Minun osani on saat-
taa Sinut perille ja minä teen sen.

Opettele siis rohkeasti sanomaan, kun vaelluksellasi tapahtunut kompastuminen uhkaamasentaa Sinut: "Uskoni Jeesukseen Kristukseen on minut pelastanut! Ylistys Jumalalle! — Tahdon pelkäämättä ja ahdistuksista välittämättä oppia puhtaudessa vaeltamaan, mutta vaikka kompastelenkin, en enää tästälähin suostu kuuntelemaan mitään syytöksiä siinä mielessä, että antaisin niiden horjuttaa itseäni tältä kalliolta: 'Se riittää, että uskon! Kiitos Jeesus! Sinä vaelsit täydellisesti, Sinä kannoit minut perille, Sinä pelastit minut ja kaikki Jumalan omat täydellisellä teollasi! — Ylistys Jumalalle!'"

Sillä sille, joka on välinpitämätön saamaansa armoon nähden, minä tosin puhun ankariaikin sanoja saadakseni hänet havahtumaan, mutta Sinulle, joka olet antautunut minun omakseni ehdoitta, minä osoitan koko lempeyteni rajattomuuden. Älä siis enää pelkää, vaan tutki Kirjoituksista ahkerasti, mitä kaikkea olen Sinulle ja muille valvoville luvannut sen suuren pelastuksen lisäksi, jonka kaikki ne saavat, jotka säilyttävät uskon Pyhässä Hengessä.

Monen omani kohdalla on käsitys oikeasta vaelluksesta hämärtynyt siinä määrin, että he ovat nyt omin voimin ponnistelemassa todistaakseen itselleen ja muille, että ovat oikeassa uskossa. — Mutta tuomani pelastushan käsittää sekä uskon että oikean vaelluksen! Sinun ei tarvitse siis yrittää oikein vaeltaa, vaan ainoastaan oppia palaamaan valkeuteen, se on: palaamaan lapselliseen uskonasemaan, puhtauteen, minun varaani. Sitä on Kristuksessa oleminen; ja se joka on Kristuksessa, vaeltaa huomaamattaan oikein! — Aluksi tämä siis merkitsee alituista palaamista; sitten yhä harvempaa palaamista, koska olet oppinut säilymään valkeudessa pitempään; lopuksi käytännöllisesti katsoen pysyvää lepoa minussa. — Tähän Sinut olen kutsunut ja tähän Sinut olen johtanut ja tätä lepoa olen Sinulle loppuun asti edelleen avartava.

Sillä Sinä olet minulle rakas! *Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole Sinussa ainoatakaan virheä. Kuinka ihana onkaan Sinun rakkautesi, siskoni, morsiameni!*

Sinun Ylkäsi